

POCHODZENIE I NATURA *BIBLI*

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 4 kwietnia

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: 2 P 1,19-21; 2 Tm 3,16-17; Pwt 18,18; Wj 17,14; J 1,14; Hbr 11,3.6.

TEKST PAMIĘCIOWY: „A przeto i my dziękujemy Bogu nieustannie, że przyjęliście Słowo Boże, które od nas słyszeliście nie jako słowo ludzkie, ale, jak jest prawdziwie, jako Słowo Boże, które też w was wierzących skutecznie działa” (1 Tes 2,13).

Sposób, w jaki postrzegamy i rozumiemy pochodzenie i naturę *Pisma Świętego*, w znaczący sposób wpływa na rolę, jaką *Biblia* odgrywa w naszym życiu i Kościele. Nasz sposób interpretowania *Biblii* w istotnym stopniu zależy od naszego zrozumienia procesu objawienia i natchnienia. Jeśli chcemy właściwie rozumieć *Pismo Święte*, musimy przede wszystkim pozwolić, by sama *Biblia* określała podstawowe normy naszego posługiwania się nią. Nie możemy studiować matematyki przy pomocy doświadczalnych metod stosowanych w biologii czy socjologii. Nie możemy studiować fizyki przy pomocy metod wykorzystywanych do studiowania historii. Podobnie duchowe prawdy *Biblii* nie mogą zostać poznane i rozumiane właściwie przy pomocy ateistycznych metod, według których do *Biblii* podchodzi się z założeniem, iż Bóg nie istnieje. Przeciwnie, nasza interpretacja *Pisma Świętego* musi poważnie traktować bosko-ludzki wymiar Słowa Bożego. Dlatego prawidłowe interpretowanie *Pisma Świętego* wymaga, byśmy podchodzili do *Biblii* z wiarą, a nie z metodologicznym niedowierzaniem i powątpiewaniem.

W tym tygodniu przyjrzymy się pewnym podstawowym zagadnieniom dotyczącym pochodzenia i natury *Biblii*, które powinny wpływać na to, jak ją interpretujemy i rozumiemy.

Przeczytaj 2 P 1,19-21. Jak Piotr wyraża swoje przekonanie co do pochodzenia proroczego przesłania zawartego w *Piśmie Świętym*?

Biblia nie jest taka jak inne książki. Według apostoła Piotra prorocy byli kierowani przez Ducha Świętego w taki sposób, iż treść ich przesłania pochodzi od Boga. Nie wymyślili owego przesłania sami. Prorocze przesłanie *Biblia* to nie żadne *zręcznie zmyślane baśnie* (zob. 2 P 1,16), ale przesłanie pochodzące od Boga, a zatem prawdziwe i wiarygodne. „Wypowiadali je ludzie Boży, natchnieni Duchem Świętym” (2 P 1,21). Bóg działał w procesie objawienia, w wyniku którego ujawnił swoją wolę wybranym ludziom.

Bezpośrednia słowna komunikacja między Bogiem a wybranymi ludźmi została przedstawiona w *Piśmie Świętym* jako niepodważalny fakt. Dlatego *Biblia* ma szczególnie boski autorytet, a my musimy brać pod uwagę boski czynnik, gdy przystępujemy do interpretacji *Pisma Świętego*. Ponieważ święty Bóg jest ostatecznym Autorem ksiąg składających się na *Biblię*, słusznie jest ona nazwana *Pismem Świętym* (zob. Rz 1,2; 2 Tm 3,15).

Pismo Święte zostało dane także w praktycznych celach. Jest ono „pożyteczne do nauki, do wykrywania błędów, do poprawy, do wychowywania w sprawiedliwości, aby człowiek Boży był doskonały, do wszelkiego dobrego dzieła przygotowany” (2 Tm 3,16-17).

Potrzebujemy pomocy Ducha Świętego, by zastosować do siebie to, co Bóg objawił w swoim Słowie. Według apostoła Piotra interpretacja objawionego Słowa Bożego nie jest kwestią prywatnych opinii. Mając Słowo Boże, potrzebujemy jeszcze Ducha Świętego, by prawidłowo zrozumieć znaczenie owego Słowa.

Pismo Święte mówi: „Zaiste, nie czyni Wszechmogący Pan nic, jeżeli nie objawił swojego planu swoim sługom, prorokom” (Am 3,7). Biblijne słowa oznaczające *objawienie* (w ich różnych formach) wyrażają coś, co wcześniej było ukryte, a zostało odkryte czy odsłonięte, tak iż staje się znane i jawne. Jako ludzie potrzebujemy takiego odkrycia, czyli objawienia, gdyż jesteśmy grzesznymi istotami oddalonymi od Boga wskutek naszego grzechu, a więc zależnymi od Niego w kwestii poznania Jego woli.

Wystarczająco trudno jest być posłusznym *Biblii*, nawet gdy wierzymy w jej boskie pochodzenie. Co dzieje się wtedy, gdy zaczynamy wątpić czy nawet kwestionować to boskie pochodzenie?

Ponieważ Bóg posługuje się językiem jako środkiem przekazu służącym objawieniu Jego woli człowiekowi, boskie objawienie może być spisane. Jednak, jak już zauważyliśmy, *Biblia* jest rezultatem objawienia nam prawdy przez Boga za pomocą działania Ducha Świętego. Duch Święty przekazuje i zabezpiecza swoje przesłanie za pośrednictwem ludzi, którymi się w tym celu posługuje. Dlatego możemy i powinniśmy się spodziewać zasadniczej jedności, którą rzeczywiście zauważamy w całym *Pismie Świętym* od *Księgi Rodzaju* po *Apokalipsę Jana* (np. por. Rdz 3,14-15 z Ap 12,17).

Przeczytaj 2 P 1,21; 2 Tm 3,16-17; Pwt 18,18. Co wersety te mówią o natchnieniu *Pisma Świętego*?

Całe *Pismo Święte* jest natchnione przez Boga, nawet jeśli nie wszystkie jego części są jednakowo inspirujące do czytania czy nawet niekoniecznie odnoszą się wprost do nas dzisiaj (na przykład opisy hebrajskich świąt są natchnione, choć współcześnie nie istnieje już wymóg obchodzenia tych świąt). Jednak powinniśmy się uczyć z całego *Pisma Świętego*, nawet z tych jego części, które nie są łatwe do czytania i zrozumienia czy nie mają bezpośredniego zastosowania w naszych czasach.

Ponadto nie wszystko w *Biblii* zostało objawione bezpośrednio czy w sposób nadprzyrodzony. Czasami Bóg posłużył się autorami ksiąg biblijnych, którzy starannie badali sprawy czy korzystali z już istniejących dokumentów (zob. Joz 10,13; Łk 1,1-3) w celu przekazania Jego przesłania.

Mimo to całe *Pismo Święte* jest natchnione (zob. 2 Tm 3,16). Dlatego Paweł stwierdza, że *cokolwiek* zostało napisane, zostało napisane dla naszego pouczenia, abyśmy „przez pociechę z *Pism* nadzieję mieli” (Rz 15,4).

„*Biblia* wskazuje na Boga jako jej Autora, a jednak została spisana ręką ludzką, a w dodatku różnorodny styl poszczególnych ksiąg ukazuje charakter każdego z piszących. Wszystkie objawione prawdy są »przez Boga (...) natchnione« (2 Tm 3,16), ale wyrażone ludzkimi słowami”⁹.

Obecnie niektórzy bibliści przeczą boskiemu autorstwu pewnych części *Biblii* do tego stopnia, iż odrzucają wiele ważnych biblijnych doktryn takich jak: stworzenie, exodus (wyjście z Egiptu) czy zmartwychwstanie. Dlaczego ważne jest, byśmy nie dopuszczali nawet myśli o tym, by podzielać takie stanowisko? Czy do nas, błędzących ludzi, miałoby należeć osądzanie Słowa Bożego?

⁹ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 9.

„I rzekł Pan do Mojżesza: Spisz sobie te słowa, gdyż na podstawie tych słów zawarłem przymierze z tobą i z Izraelem” (Wj 34,27). Dlaczego Pan polecił Mojżeszowi spisać te słowa, a nie tylko powtórzyć je w obecności całego ludu? Jaka jest oczywista korzyść z istnienia spisanego Słowa Bożego?

Bóg, który przemawia i który stworzył ludzką zdolność posługiwania się mową, uzdalnia wybranych ludzi do przekazywania objawionych przez Niego prawd i natchnionych myśli w sposób wiarygodny i rzetelny. Nic dziwnego, że nakazał On autorom ksiąg biblijnych od początku spisywać Jego pouczenia i Jego objawienie.

Czego poniższe wersety uczą o spisanym objawieniu?

Wj 17,14; 24,4.....

Joz 24,26.....

Jr 30,2.....

Ap 1,11.19; 21,5; 22,18-19.....

Dlaczego Bóg nakazał, by Jego objawienie i Jego natchnione przesłania zostały spisane? Oczywista odpowiedź jest taka, iż Bóg uczynił to, byśmy ich nie zapomnieli. Spisane słowa *Biblii* są stałym punktem odniesienia kierującym nas do Boga i Jego woli. Spisany dokument zazwyczaj łatwiej jest zabezpieczyć i jest on znacznie bardziej wiarygodny niż ustny przekaz, który trzeba powtarzać raz za razem. Spisane Słowo Boże, które można kopiować w dowolnej liczbie egzemplarzy, może być także dostępne dla wielu ludzi jednocześnie, w przeciwieństwie do słowa mówionego. Przemawiać można jedynie do ograniczonej liczby ludzi w jednym czasie i w jednym miejscu, ale to, co zostanie napisane, może być czytane przez niezliczonych czytelników w wielu miejscach na wszystkich kontynentach i być błogosławieństwem przez wszystkie pokolenia. Nawet jeśli niektórzy nie potrafią czytać z różnych powodów nie mogą czytać, inni mogą czytać dla nich na głos.

Podobieństwo między Chrystusem a Pismem Świętym

ŚRODA — 8 kwietnia

Przeczytaj J 1,14; 2,22; 8,31-32; 17,17. Jakie podobieństwa dostrzegasz między Jezusem, czyli Słowem Bożym, które stało się ciałem, a Pismem Świętym, czyli spisaniem Słowem Bożym?

Istnieje podobieństwo między Słowem Bożym, które stało się ciałem (to znaczy Jezusem Chrystusem), a spisaniem Słowem Bożym (to znaczy *Pismem Świętym*). Jak Jezus został poczęty w nadprzyrodzony sposób za sprawą Ducha Świętego, ale urodził się w naturalny sposób z kobiety, tak *Pismo Święte* ma nadprzyrodzone pochodzenie, ale zostało przekazane przez ludzi.

Jezus Chrystus stał się człowiekiem w czasie i w przestrzeni. Żył w określonych czasach i w dość precyzyjnie ustalonym miejscu. Jednak ten fakt nie umniejsza Jego boskości ani nie czyni Jezusa uzależnionym od warunków historycznych. Jest On jedynym Odkupicielem wszystkich ludzi na całym świecie i we wszystkich czasach (zob. Dz 4,12). Podobnie spisane Słowo Boże, *Biblia*, także zostało dane w określonym czasie i określonej kulturze. Podobnie jak to jest z Jezusem Chrystusem, *Biblia* nie jest uwarunkowana czasem, to znaczy ograniczona do określonego czasu i miejsca. Przeciwnie, obowiązuje wszystkich ludzi na całym świecie.

Gdy Bóg objawił się ludziom, zniżył się do ich poziomu. Ludzka natura Jezusa posiadała wszystkie oznaki ludzkich ograniczeń i skutki około 4000 lat degeneracji. A jednak Jezus był bez grzechu. Podobnie język *Pisma Świętego* jest językiem ludzkim, a nie żadnym doskonałym *nadludzkim* językiem, którym nikt z ludzi nie byłby w stanie się posługiwać ani go zrozumieć. Ponieważ każdy ludzki język ma swoje ograniczenia, Stwórca Ludzkości, który obdarzył ludzi zdolnością posługiwania się mową, jest w stanie doskonale przekazywać swoją wolę ludziom w sposób całkowicie wiarygodny i niewprowadzający nas w błąd.

Oczywiście każde porównanie ma swoje granice. Nie należy doszukiwać się zupełnego podobieństwa Jezusa Chrystusa do *Pisma Świętego*. *Biblia* nie jest przecież ucieleśnionym Bogiem! Bóg nie stał się przecież świętą księgą. W Jezusie Chrystusie Bóg stał się człowiekiem. Kochamy *Biblię* i cenimy ją właśnie dlatego, że czcimy Zbawiciela, o którym ona opowiada.

Biblia jest wyjątkowym i nierozdzielny połączeniem czynnika boskiego z czynnikiem ludzkim. Ellen G. White rozumiała to dobrze, gdy napisała: „*Biblia* z przekazanymi przez Boga prawdami, wyrażonymi w ludzkim języku, przedstawia sobą jedność tego, co boskie, z tym, co ludzkie. Taka jedność istniała w naturze Chrystusa, który był Synem Bożym i Synem Człowieczym. Zdanie: »Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas« (J 1,14), jest prawdziwe zarówno w odniesieniu do *Biblii*, jak i Chrystusa”¹⁰.

Dlaczego *Pismo Święte* musi mieć fundamentalne znaczenie dla naszej wiary? Na co moglibyśmy liczyć, gdybyśmy go nie mieli?

¹⁰ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 9.

Przeczytaj Hbr 11,3.6. Dlaczego wiara jest niezbędna do zrozumienia Boga i Jego Słowa? Dlaczego bez wiary nie można się podobać Bogu?

Wszelka prawdziwa nauka musi być osadzona w kontekście wiary. To wiara dziecka w jego rodziców pozwala mu uczyć się od nich nowych rzeczy. To więc polegająca na zaufaniu prowadzi dziecko do uczenia się podstawowych rzeczy dotyczących życia i miłości. Wiedza i zrozumienie rozwijają się więc dzięki więzi bazującej na miłości i zaufaniu.

Podobnie dobry muzyk właściwie odtwarza utwór muzyczny, gdy nie tylko opanował technikę gry na danym instrumencie, ale także gdy przejawia miłość do muzyki, ceni kompozytora i lubi grać. Nie zrozumiemy *Biblii* prawidłowo, jeśli podchodzimy do niej z niedowierzaniem i metodologicznym powątpiewaniem, zamiast czynić to w duchu miłości i wiary. Apostoł Paweł napisał: „Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu” (Hbr 11,6). Tak więc niezbędne jest traktowanie *Biblii* z wiarą i uznanie jej nadprzyrodzonego pochodzenia, a nie postrzeganie jej jako zwykłego dzieła literackiego.

Adwentyści dnia siódmego w jednej z fundamentalnych biblijnych zasad wiary jasno wyrażają zrozumienie nadprzyrodzonego pochodzenia *Biblii*: „*Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu* jest spisany Słowem Boga, przekazany pod natchnieniem Bożym. Natchnieni autorzy mówili i pisali pod wpływem Ducha Świętego. W Słowie tym Bóg przekazał ludzkości wiedzę potrzebną do zbawienia. *Pismo Święte* jest najwyższym, autorytatywnym i nieomylnym objawieniem Jego woli. Wyznacza standardy rozwoju charakteru, weryfikuje nasze doświadczenia, objawia definitywnie zasady wiary i stanowi wiarygodny zapis Bożego działania w historii (zob. Ps 119,105; Prz 30,5-6; Iz 8,20; J 17,17; 1 Tes 2,13; 2 Tm 3,16-17; Hbr 4,12; 2 P 1,20-21)”¹¹.

Co tracą ludzie w swoim rozumieniu *Biblii*, gdy nie podchodzą do *Pisma Świętego* z wiarą? Dlaczego prawdziwa wiara nie może być ślepa? Jakie powody przemawiają za tym, byśmy mieli wiarę, i dlaczego ta wiara musi być z konieczności oparta na prawdach pochodzących z *Biblii*?

¹¹ Prawo zbiorowe Kościoła Adwentyistów Dnia Siódmego, Warszawa 2016, wyd. 4, s. 216 (przyp. red.).

DO DALSZEGO STUDIUM

Choć studiowanie *Biblii* jest niezbędne dla naszej wiary, to jednak samo w sobie nie miałyby rzeczywistej duchowej wartości, gdyby nie wpływ Ducha Świętego na nasze serce i nasz umysł, gdy czytamy *Biblię*, studiujemy ją i rozmyślamy o niej.

„W swoim Słowie Bóg powierzył ludziom wiedzę potrzebną do zbawienia. *Pismo Święte* powinno być przyjmowane jako autorytatywne i niezawodne objawienie Jego woli. Wyznacza ono standard dla charakteru, odsłania doktryny i stanowi test doświadczenia. (...). Jednak fakt, że Bóg objawił ludziom swoją wolę przez swoje Słowo, nie wyklucza potrzeby bezustannej obecności i przewodnictwa Ducha Świętego. Przeciwnie, został On obiecany przez naszego Zbawiciela, by otworzyć Słowo Jego sługom, by udzielić im światła i wprowadzić w życie Jego nauki. A ponieważ Duch Boży natchnął *Biblię*, niemożliwe jest, aby Jego nauki były sprzeczne z tym, co zawiera Słowo”¹².

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Dlaczego Bóg objawia nam siebie i swoją wolę? Dlaczego potrzebujemy objawienia?

2. Jak Bóg objawia siebie? Bóg posługuje się różnymi środkami, by objawić prawdę o sobie. Czyni to w ogólny sposób za pomocą przyrody, a w sposób bardziej wyraźny przez sny (zob. Dn 7,1), widzenia/wizje (zob. Rdz 15,1), znaki (zob. 1 Krl 18,24.38) i swego Syna, Jezusa Chrystusa (zob. Hbr 1,1-2). Czy Bóg objawił się tobie osobiście? Podziel się swoim doświadczeniem.

3. Niektórzy badacze *Pisma Świętego* odrzucają wiele nauk biblijnych, postrzegając je jako mity. Stworzenie świata, istnienie Adama i Ewy, exodus Izraelitów z niewoli egipskiej oraz historia proroka Daniela to tylko niektóre przykłady (ze *Starego Testamentu*) biblijnych nauk nazywanych jedynie wymysłami mającymi być nośnikiem duchowej prawdy. Oto co się dzieje, gdy ludzie zabierają się za osądzanie Słowa Bożego. Czego to uczy nas o niebezpieczeństwie związanym z tego rodzaju postawami?

4. W *Biblii* Bóg w potężny sposób objawił swoją wolę. Jednak On pragnie twojej pomocy w głoszeniu Jego woli i dobrej nowiny o Jego zbawieniu wyłącznie w Jezusie Chrystusie. Gdy ludzie obserwują cię, jakie wyobrażenia o Bogu mają na podstawie twojego postępowania?

¹² Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 10. (Przyp. red.): przeczytaj także rozdział *Założenia wynikające z wypowiedzi Pisma Świętego*, w: *Metody studiowania Biblii*, w: *Oświadczenia, zalecenia i inne dokumenty Generalnej Konferencji Kościoła Adwentyistów Dnia Siódmego*, Warszawa 2003, s. 172-173.